

چکیده:

مقدمه: درد بعد از جراحی پریودنتال یک پدیده رایج می‌باشد. با توجه به اینکه داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی از شایع‌ترین داروهای مسکن در درمان‌های دندانپزشکی می‌باشند، بر آن شدیم تا به مقایسه اثرات ضددردی سه داروی ناپروکسن، دیکلوفناک سدیم و ایبوپروفن در تسکین دردهای پس از جراحی پریودنتال بپردازیم.

مواد و روش‌ها: این مطالعه‌ی سه‌سوکور روی ۴۵ بیمار نیازمند جراحی افزایش طول تاج دندان، با رنج سنی ۲۵ تا ۶۰ سال مراجعه کننده به کلینیک دانشکده دندانپزشکی رفسنجان در سال ۹۵-۱۳۹۴ انجام شد. بیماران به طور تصادفی در سه گروه مصرف‌کننده‌ی داروهای دیکلوفناک سدیم، ناپروکسن و ایبوپروفن تقسیم شدند، به طوری که در هر گروه ۱۵ بیمار انتخاب شد. داروها توسط شخص ثالث کدگذاری و ۳۰ دقیقه قبل از جراحی در اختیار بیمار قرار گرفت. پس از جراحی از بیمار خواسته شد که شدت درد خود را از صفر تا ۱۰ بر روی دوره زمانی مشخص شده نمودار VAS یادداشت کند. اطلاعات بدست آمده با کمک نرم افزار SPSS نسخه‌ی ۲۲ مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. ($P < 0/05$)

یافته‌ها: به طور کلی میانگین شدت درد در بین سه گروه، اختلاف معنی‌داری داشت ($P = 0/004$). در مقایسه دو به دو دو گروه ایبوپروفن و ناپروکسن، میانگین شدت درد به طور معنی‌داری در گروه ایبوپروفن کمتر بود. در مقایسه ناپروکسن و دیکلوفناک سدیم، میانگین شدت درد در گروه دیکلوفناک سدیم به طور معنی‌داری کمتر بود ($P < 0/05$). تنها اختلاف بین دو گروه دیکلوفناک سدیم و ایبوپروفن معنی‌دار نبود ($P = 0/56$).

نتیجه‌گیری: دیکلوفناک سدیم و ایبوپروفن در کنترل درد حاد بعد از جراحی پریودنتال موثرتر از ناپروکسن بودند.

کلمات کلیدی:

درد بعد از جراحی، داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی، ناپروکسن، دیکلوفناک سدیم، ایبوپروفن